

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT กับการสอนโดยการเรียนแบบปกติ

A Comparison of Learning Achievement from the Subject of Thai Language on Word Types & Functions between Teaching via Cooperative Learning Techniques TGT and Regular Learning of the Students at the 6th Grade

Received: April 10, 2021

Revised: April 26, 2021

Accepted: April 28, 2021

หนูฤทธิ ราชบุตร (Nurit Rachabut)*

นพคุณ คุณาชีวะ (Noppakun Kunacheva)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT (3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุเหร่าบึงหนองบอน สำนักงานเขตประเวศ สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) โดยการจับสลากห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 24 คน เป็นกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 24 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ก่อนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้ t-test dependent และ t-test independent

* นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Master's Students, Department of Teaching Thai, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University,

E-mail : 6212610002@rumail.ru.ac.th

** รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Associate Professor, At the Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education,

Ramkhamhaeng University, E-mail : vp-policyplanning@rumail.ru.ac.th

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่านักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่านักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ชนิดและหน้าที่ของคำ

Abstract

This research has objectives to (1) compare learning achievement from the subject of Thai language on word types & functions, between teaching via cooperative learning techniques TGT and regular learning of the students at the 6th grade (2) compare learning achievement from the subject of Thai language on word types & functions, between before and after teaching via cooperative learning techniques TGT (3) compare learning achievement from the subject of Thai language on word types & functions, between before and after regular learning. The sample in this research consists of students from 2 classes of the 6th grade at Bueng Nong Bon Mosque School, acquired by Simple Random sampling, in 2nd semester of academic year 2020, The classes were set as experimental group and control group, whereas 24 students in class 6/1 was the experimental one with cooperative learning techniques TGT, and 24 students in class 6/2 was the control one with regular learning. Research instruments includes (1) learning management plan of cooperative learning techniques TGT (2) learning management plan of regular learning (3) Learning Achievement Tests before and after learning Thai language. Data analysis is done via statistics analysis, mean, standard deviation, t-test dependent and t-test independent.

The research findings:

1) Learning achievement from the subject of Thai language on word types & functions of teaching via cooperative learning techniques TGT is higher than regular learning of the students at the 6th grade, at statistical significance level of .05

2) Learning achievement from the subject of Thai language on word types & functions after teaching via cooperative learning techniques TGT is higher than before at statistical significance level of .05

3) Learning achievement from the subject of Thai language on word types & functions after regular learning is higher than before, at statistical significance level of .05

Keywords: Cooperative Learning of Techniques TGT, Learning Achievement, Word Types & Functions

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของชนชาตินั้น ๆ คนไทยมีภาษาไทยใช้เป็นของตนเอง ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของคนไทย บ่งบอกถึงความเป็นชาติไทยที่คนไทยให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการสร้างวัฒนธรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมทางภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งในสังคมปัจจุบันที่มีการใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร ทำให้คนไทยใช้ภาษาไทยไม่ถูกหลักเกณฑ์ทางภาษา ดังที่ Phanupong et al.(2018: Preface) กล่าวว่า ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในสังคม การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารที่ถูกต้องและสมบูรณ์ ผู้ใช้จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักภาษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาและสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งนักเรียนในแต่ละระดับชั้นจำเป็นต้องเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้ครบทุกสาระที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรสถานศึกษา เนื่องจากทุกสาระมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทักษะทางการเรียนรู้ภาษาไทย

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย มุ่งเน้นให้นักเรียนสื่อสารโดยใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามหลักภาษา แต่ส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการใช้หลักภาษา โดยเฉพาะการเรียนรู้เกี่ยวกับชนิดและหน้าที่ของคำ เนื่องจากนักเรียนยังไม่เข้าใจหลักการใช้ภาษา นักเรียนเกิดความสับสนกับชนิดและหน้าที่ของคำ เนื่องจากคำบางชนิดทำหน้าที่คล้ายกัน และชนิดของคำยังแบ่งย่อยออกไปหลายลักษณะ ทำให้นักเรียนจดจำได้ยาก เมื่อครูกำหนดคำให้วิเคราะห์ นักเรียนไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นคำชนิดใด และทำหน้าที่ใดในประโยค จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา ต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ในปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 1 พบว่า เมื่อวิเคราะห์คะแนนตามตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุเหร่าบึงหนองบอน สำนักงานเขตประเวศ สังกัดกรุงเทพมหานคร สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 54.32 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด คือ คะแนนตัวชี้วัดต้องผ่านร้อยละ 60 ขึ้นไป เมื่อวิเคราะห์คะแนนตามตัวชี้วัด ในสาระที่ 4 พบว่า ตัวชี้วัด ป. 6/1 วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค นักเรียนได้คะแนนค่อนข้างต่ำ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสาระที่ 4 หลักการใช้

ภาษา การเรียนในชั้นเรียนของนักเรียนบางคนนั้น นักเรียนยังไม่สามารถจำแนกได้ว่าคำในประโยคเป็นคำชนิดใดบ้าง และคำเหล่านั้นทำหน้าที่ใดในประโยค เมื่อครูทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชนิดและหน้าที่ของคำ โดยการให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ผลปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ไม่ผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนยังขาดทักษะหลักการใช้ภาษา ซึ่งเป็นปัญหาที่ครูผู้สอนจะต้องร่วมกันแก้ไขเพื่อทำให้นักเรียนมีผลการเรียนเรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ สูงขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและหาวิธีการสอนที่จะช่วยแก้ปัญหาพบว่าวิธีหนึ่งที่น่าสนใจในการนำมาแก้ปัญหาดังกล่าวนี้นี้ คือ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (Teams Games Tournament) เป็นรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจเนื่องจากมีความแปลกใหม่ของวิธีการสอน เนื่องจากมีการใช้เกมการแข่งขันมาเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวและสนุกสนานกับการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ต้องใช้กระบวนการกลุ่มมีการเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมกลุ่มและเพื่อนระหว่างกลุ่ม มีการให้รางวัลเมื่อจบการแข่งขันหรือจบบทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

นักวิจัยหลายคนได้นำการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ไปใช้กับผู้เรียนในรายวิชาภาษาไทย แล้วพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนด้วยวิธีอื่น เช่น Lekcharoen(2011: 68) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05Saivari(2016: 82) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย (inductive method) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่ามื่อนักการศึกษาหลายคนนำการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มาใช้กับนักเรียนแล้วสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มาใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ ซึ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการเรียนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบปกติ

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการเรียนแบบปกติ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1. ชนิดและหน้าที่ของคำ

Thonglor (2013: 196-197) กล่าวว่า คำที่ใช้พูดและเขียนในภาษาไทยแบ่งออกเป็น 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน

Phanupong et al. (2018: 16-65). กล่าวว่า ชนิดของคำในภาษาไทยแบ่งออกเป็น 12 ชนิด โดยใช้เกณฑ์หน้าที่ เกณฑ์ตำแหน่งที่คำปรากฏและสัมพันธ์กับคำอื่น และเกณฑ์ความหมายประกอบกัน ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำช่วยกริยา คำวิเศษณ์ คำที่เกี่ยวกับจำนวน คำบอกกำหนด คำบุพบท คำเชื่อม คำลงท้าย คำอุทาน และคำปฏิเสธ

สรุปได้ว่า การแบ่งชนิดและหน้าที่ของคำเพื่อให้เกิดความชัดเจนและง่ายต่อการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบ่งออกเป็น 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน

2. การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

Srikramkhrun (2009: 160) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือที่เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มนั้นจะเน้นที่เกมและการแข่งขันระหว่างกลุ่มในด้านเนื้อหาความรู้ทางวิชาการของสมาชิกกลุ่ม กิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะนี้เหมาะสมกับวิชาที่ต้องการคำตอบที่แน่นอน

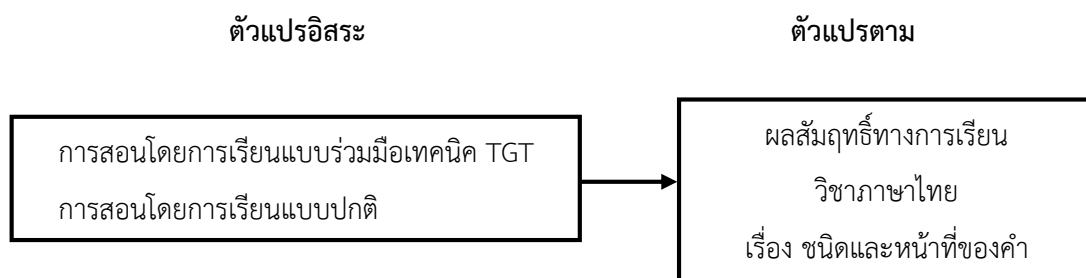
Wibunyosarin (2018: 136-137) กล่าวว่า กลยุทธ์-เกม-การแข่งขัน (Teams-Games- Tournaments) ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยมีผู้เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้เนื้อหาสาระจากผู้สอน แล้วให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อการเตรียมตัวเข้าแข่งขัน โดยผลัดกันถามตอบ เมื่อถึงเวลาแข่งขัน แต่ละกลุ่มส่งอาสาสมัครเข้าประจำที่แล้วเริ่มเกมด้วยชุดคำถามเดียวกัน กลุ่มใดได้คะแนนรวมสูงสุดถือว่าเป็นผู้ชนะ

Khaemmanee (2019: 268-269) กล่าวว่า กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ TGT (Team Games Tournament) มีการดำเนินการ ดังนี้ (1) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (2) สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหา

สาระร่วมกัน (3) สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา แยกย้ายกันเป็นตัวแทนกลุ่มไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นโดยจัดกลุ่มแข่งขันตามความสามารถ (4) สมาชิกในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขัน (5) เมื่อแข่งขันเสร็จแล้ว สมาชิกกลุ่มกลับไปกลุ่มบ้านของเรา แล้วนำคะแนนที่แต่ละคนได้รวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ต้องใช้กระบวนการกลุ่ม มีการเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน มีการแข่งขันเพื่อพัฒนาความรู้ มีการให้คำชมเชยหรือรางวัล จึงเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนจึงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ แสดงในภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยมีแบบแผนการทดลองสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Randomized control Group Pretest posttest Design) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการเรียนแบบปกติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุเหร่าบึงหนองบอน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 50 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุเหร่าบึงหนองบอนสำนักงานเขตประเวศสังกัดกรุงเทพมหานครภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียนได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) จากนั้นจับสลากห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 24 คนเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 24 คนเป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จำนวน 9 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 9 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง จากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (content

validity) และนำผลมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง .67-.100 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ก่อนเรียนและหลังเรียน อย่างละ 40 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบคู่ขนานกัน จากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และนำผลมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง .67-1.00 จากนั้นนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไป try out กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เคยเรียนแล้ว แบบทดสอบก่อนเรียนได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.25-0.70 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.21-0.71 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 แบบทดสอบหลังเรียน มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.75 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.60 คัดเลือกข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ 30 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

3. ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ จำนวน 30 ข้อ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง เมื่อทำการทดสอบแล้ว นำมาตรวจให้คะแนนพร้อมทั้งบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

4. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองด้วยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน เป็นเวลา 9 ชั่วโมง และดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุมด้วยการเรียนแบบปกติ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน เป็นเวลา 9 ชั่วโมง

5. ทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ จำนวน 30 ข้อ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง เมื่อทำการทดสอบแล้วนำมาตรวจให้คะแนนพร้อมทั้งบันทึกผลไว้ จากนั้นนำผลที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนจากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนโดยการเรียนแบบปกติ” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการเรียนแบบปกติ

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการเรียนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	M	SD	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	24	15.08	2.99	2.35	.023*
กลุ่มควบคุม	24	13.13	2.79		

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการเรียนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

การวัด	N	M	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	24	10.50	2.69	-13.92	.00*
หลังเรียน	24	15.08	2.99		

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่านักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบปกติ

ตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบปกติ

การวัด	N	M	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	24	10.21	2.98	-13.48	.00*
หลังเรียน	24	13.13	2.79		

*p <.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่านักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้ระบบกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน แต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนที่ความสามารถต่างกัน ประกอบด้วย นักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน มีการจัดเกมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม เมื่อมีการรวมกลุ่ม สมาชิกทุกคนจะคอยช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยนักเรียนที่เรียนเก่งจะคอยช่วยสอนนักเรียนที่เรียนอ่อน สมาชิกในกลุ่มช่วยกันทำงานที่ครูมอบหมายอย่างขยันขันแข็งเพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพ เมื่อจัดการแข่งขันทุกคนจะร่วมกันแข่งขันอย่างสุดความสามารถเพื่อให้ได้คะแนนโบนัสสามารถกับสมาชิกในกลุ่ม นักเรียนมีความตื่นตัวและสนุกสนานไปกับการแข่งขัน เมื่อมีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมหลายครั้ง นักเรียนจึงเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เกิดความสามัคคีกัน และทำงานร่วมกันในกลุ่มได้อย่างราบรื่น ทำให้การทำกิจกรรมกลุ่มประสบผลสำเร็จไปได้ด้วยดี จึงกล่าวได้ว่า การสอนโดยใช้เกมการแข่งขันจึงเป็นวิธีที่สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lekcharoen (2011:Abstract) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGTกับการสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่านักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ จากการทดลองดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ได้เป็นอย่างดี เพราะสามารถทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมกลุ่ม ที่นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ฟังพาท้ายกัน และร่วมแรงร่วมใจกันทำกิจกรรมกลุ่ม จึงส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Saivar(2016:Abstract) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย (inductive method) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเหตุผลและข้อสนับสนุนดังกล่าว สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันในลักษณะของการรวมกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน แต่ละกลุ่มจะคละความสามารถของนักเรียนเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในการแข่งขันวิชาการ นักเรียนจะแสวงหาความรู้ร่วมกัน เรียนรู้การทำงานร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ฟังพาท้ายกัน ยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน และนักเรียนทุกคนมีบทบาทในการนำทีมสู่ความสำเร็จ การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้จึงทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุขและสนุกสนานกับการเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น นักเรียนเกิดทักษะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และทักษะการเข้าสังคมได้อีกด้วย

3. ผลการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่านักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

จากการทดลองดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบปกติเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่งซึ่งช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องจากครูเตรียมเนื้อหาสาระไว้พร้อมสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน ก่อนการสอนครูมีสื่อหรือกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติก่อนการเข้าสู่เนื้อหา เป็นการเตรียมความพร้อมและกระตุ้นความสนใจของนักเรียน จากนั้นครูบรรยายเนื้อหาสาระให้นักเรียนฟังจนเข้าใจ ควบคู่ไปกับการซักถามของครู และการตอบคำถามของนักเรียน รวมถึงสนทนาร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน ครูได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเนื้อหาสาระที่ครูได้อธิบายไปแล้ว เพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียน อีกทั้งยังทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นไปอย่างผ่อนคลาย เนื่องจากครูใช้วิธีสอนแบบพูดคุยกมากกว่าสอนแบบตึงเครียดตลอดเวลา โดยที่นักเรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนแต่อย่างใดการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ส่งผลทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kongmeesap (2011: 85) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ เรื่อง ระบบนิเวศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบนิเวศ ของกลุ่มที่ได้รับการจัดเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ให้เข้าใจทุกขั้นตอนก่อนนำไปใช้ และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดควรมีการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและบริบทของโรงเรียน รวมทั้งคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้

1.2 ครูควรจัดเตรียมสื่อการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสนุกสนานมากกว่าการสอนแบบตึงเครียด รวมทั้งคำนึงถึงปัญหาและวิธีแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในขณะจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความราบรื่นและประสบผลสำเร็จ

1.3 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ครูควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้นักเรียนรู้สึกเป็นกันเองและใช้รูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนรู้สึกมีความสุขกับการเรียนและพึงพอใจที่จะร่วมมือในการทำกิจกรรม และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ โดยการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนในรูปแบบอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยว่าเหมือนหรือแตกต่างกันกับผลการวิจัยครั้งนี้

2.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ที่ไม่ต่ำกว่าระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากนักเรียนมีความพร้อมในการทำกิจกรรมกลุ่มมากกว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

References

- Khaemmanee, T. (2019). *Pedagogy: Knowledge for Effective Learning Process* (ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ). 23rd edition. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Kongmeesap, T. (2011). *Comparison of Academic Achievement in Science and Mental Science on Ecosystems of Grade 10 Students Taught with Collaborative Learning (TGT Technique) and Conventional Instruction* (การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาาสตร์ เรื่อง ระบบนิเวศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิค TGT) กับแบบปกติ). Master of Education Thesis. Curriculum and Instruction Program. Thepsatri Rajabhat University.
- Lekcharoen, S. (2011). *Comparison of Academic Achievement on Spelling of Grade 1 Students Taught by Collaborative Learning Using the TGT Technique and Conventional Instruction* (การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติ). Master of Education Thesis, Thai Language Teaching Program, SilpakornUniversity.
- Phanupong W. et al. (2018). *Thai Reference Grammar Volume 3: Types of Words, Phrases, Sentences and Discourses* (หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทยเล่ม3 : ชนิดของคำ วลี ประโยคและสัมพันธ์สาร). 3rd edition. Bangkok: The Printing Press of the Office of the Welfare Promotion Commission for Teachers and Educational Personnel, Lat Phrao.
- Saivari, S. (2016). *Comparison of the Academic Achievement on Sentences of Grade 9 Students at Wat Sothawararam Worawihan School during the Cooperative Learning Using the TGT Technique and Inductive Method* (การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธวารามวรวิหาร ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย(inductive method)). Master of Education Thesis, Thai Language Teaching Program, Ramkhamhaeng University.
- Srikramkhrun, R. (2009). *Teaching techniques* (เทคนิคการสอน). 1st edition (revised version). Bangkok: Ramkhamhaeng University Publishing House.
- Thonglor, K. (2013). *Thai Language Principles* (หลักภาษาไทย). 54th edition. Bangkok: AmornPrinting.
- Wibunyosarin, W. (2018). *Thai Language Learning Management Method* (วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย). Bangkok: Chulalongkorn University Press.